

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De Fontibus Doctrinae moralis. II. De praecipuis
ejusdem Fundamentis. III. De Peccatis. IV. De Legibus. V. De summario
dilectionis Praecepto. VI. De primo decalogi Praecepto. VII. De secundi
decalogi Praecepto

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput III. Ritus, quo crux dominica colitur, sanctus ac perantiquus est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53562](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53562)

II. *Ritus, quo Crux dominica colitur* Sc. 473

dom obscenæ imagines ad luxuriam inflammant. Tum passionis Christi, cæterorumque ejusdem mysteriorum memoriam renovant, sicut & illud tritium factorum, quæ Sancti patrarunt. Præterea hoc cultu testamur eandem nos cum Sanctis habere fidem, eorumque doctrinam sequi. Denique exteriori hoc cultu prototypa ipsa veneramur, eorumque salutaria exempla oculis subjiciuntur.

C A P U T III.

Ritus, quo Crux dominica colitur, sanctus ac perantiquus est.

Crucifixum oderit oportet, qui cum recentioribus hæreticis Crucis signum detestatur, ejusque usum supersticiosum dicit. Soli dæmones Crucem verentur, nec amant, quia ejus sentiunt virtutem, qua e corporibus ejiciuntur, sicut nos docet historia. Si a fidelibus Sanctorum colendæ sunt imagines, potiori jure Crux est veneranda; ipsa etenim nostræ redemptionis instrumentum fuit, cui Dei filius affixus fuit, & quam divino ipse tinxit Sanguine. Ex ecclesiastica Historia discimus (*Cyrrill. catech. 10, & 13.*), statim ac a Constantini matre Helena Crux reperta est, ejus ope editum miraculum; illamque tunc a Christianis coli cœptam. Ubi que terrarum ejus sunt distributæ particulæ (*Socrat. lib. I. cap. 17.*), quas e collo pendentes religiosæ personæ gestabant, ut ad sororem suam Macrinam scribens sanctus Gregorius Nazianzenus testatur (*Epist. 11.*). Ejusdem frustula

stula veluti prætiosa munera mittebat sanctus Paulinus; & Crucis virtute magnum se incendium extinxisse testatur. Quotannis in Hierosolymitana Ecclesia Exaltationis sanctæ Crucis dies festus celebratur, & magno apparatu peregrini qui frequentes Hierosolymam adventabant, Cruce ostendebatur. Postea vero quam accepto divinitus signo Constantinus Cruce vexillum insigne vit, quod Labarum vocant, *res quæ antea hominibus probro ac ludibrio fuerat, venerationis & gloriæ esse cœpit* (Brev. Rom. 3. Maji.) Theodosius cavet ne supra pavementum Cruce pingeretur, ut incedentium pedibus hoc signum non tereretur. Pecuniis hanc insculpi iussit Principes, & supra diademata sua hanc Reges collocarunt.

A primis Ecclesiæ sæculis frontem Cruce signo armare consuevere Christiani. Antiquus Ecclesiæ Scriptor Tertullianus testatur, ad quodlibet negotium consuevisse fideles se Cruce signare. Christianos hortatur sanctus Ambrosius, ut a Crucis signo actionem suam quamlibet aspiciantur. Ad virginem Eustochium scribens sanctus Hieronymus sic illam admonet: *omnem incessum manus pingat Domini Crucem.* Multiplex Crucis signum cæremonias comitabatur, quibus Catechumeni præparabantur ad Baptismum. Id de se ipse testatur inquiens: *Signabar jam signo Crucis.* De iis vero loquens, qui nondum baptizati erant, inquit: *Si petas a Catechumeno, an Christianus sit, signat se signo Crucis.* Nec timet subicere Catechumeni

Catechumenos secundum quemdam modum suum
per signum Christi & orationem sanctificari puto.
Ridicule cum hæreticis opponitur, non esse
filios eam trabem veneraturos, in qua eorum
pater suspendio fuerit necatus, ut hinc fideles a
signo Crucis abhorreant; quasi Christus reus
fuisse, qui pro suis delictis mortem oppetiisset,
non vero tamquam noster Redemptor pro pec-
catis nostris mortuus esset.

Quamvis hoc signum naturaliter ex se non
operetur, cum illo frontem signamus, super-
stitiosum nil agimus; hoc signum siquidem di-
vinitus est institutum, & supernaturalis est ejus
operatio. Religiosum igitur & salutare est Cru-
cis signum; sed dum illo frontem signamus,
Crucis Christi amorem, venerationem, & desi-
derium cor gerat oportet, quo Christianæ reli-
gionis spiritus continetur.

SECTIO V.

DE

PECCATIS RELIGIOSO CULTUI
OPPOSITIS,

CAPUT I.

Blasphemiæ notio, & gravitas.

Blasphemia contumeliosa in Deum locutio est,
ac divinæ præprimis laudi opponitur. Deum
laudamus aut ejus excellentiam & perfectiones
annun-